

won pschindze s Wosokosze Mebes delje na Semju, ton je knam ladał, praji won, ton je knam na Semju pschischol, a je nam khudym shubnym Njeschnikam, kiz my hewaf wjecznje bychmy dyrbeli satamani bycz, Njehow Wodaczje pschinešt.

Tehodla nemožemy so my kwalicz, so smy se Sslowami aby se Skutkami ktemu pomocni byli, pschetož nihto neje wot teho niczo wedzil. Jan pak je ton prjeni, kotryž se swojim Porstom na neho pokasuje a nas knemu wedže. Hewaf bychmy my, runje jako Zidzi, Krysťuša widžili a sa tajkeho Szloweka dzerželi, kajž drusy Ludžo su. Pschetož won neje njekajke wot drubich Ludži wotdželene Ziwenje wedt, kajž czi Michojo; ale je hiščeže ktemu khudy a hubeny byt, shtu da by jeho sa to S k h a d z e n j e s W o s o k o s z j e a sa to Zehnjo Bože horje wsacz dyrbjat, dy by jeho Jan nepokasował, a jo nam neschewil? Tehodla nemože so tudy nihto niczoho kwalicz, schitko je luta Nada a wutrobna Ssmjelnoš.

79. So by swjeczilo tym, kiz poczmi a we Szjenu teje Ssmerczje bedža a nasche Rohi wedt na Schczeschki teho Mjera.

Tudy wobsanfne Zacharias swoje Dzakowanje a wešely Kyrlich, a newopschimne snim jeno swoj Lud tych Zidow, ale tež tych Bohanow, a praji, so zply Swjet we Ssmerczi a Szjemnoszi bedži. Pschetož hacz my runje doho žiwi smy, da schaf newostane ta pošlenja Schtundziczka wohnfah, tež nam budža njedy Woczi sankuene, tak, so schitko pod Ssmerczu je a wuntrecz dyrbi, tudy nebudže žadyn Szlowek pschepuschčenj ani wumjeneny.

Tym pak, kotsiz tak pod Semju czanycz a poczmi bedzicz dyrbja, je Boh Swjezu sashwjeczil, praji Zacharias, kotraž tych Morwycch pod Semju a bredža we Ssmerczi roshwjeczicz dyrbi. Dyž woni do teho Zehnjatka

Božeho wjerili, a na njo chčeni su, da dyrbja woni Swjezu mjecz, haj Swjezu teho Ziwjenja, kotraž jim swjeczi psches tu Ssmercz, a jich tak sdzerži, so jim Szert schfodzicz nemože.

Raj, to je to Wešelje na tym Narodži Jana teho Chezenika; niz torna swjetna Wešelosz Mejwanjom a Skafanjom, s Jydzju a Picjom, aby tajka, kiz so wele Penes aby Kubla dla stane, ale wono je wo njeschto wetsche a krašnišche czinicz, menujzy, fak bychmy žiwi woštali, dyž my we Semi nuzfah morwi a sniwi smy, fak bychmy bohabojasni bycz moli, dyž we Njehach smy, fak bychmy shelje do Mebes, se Satamanstwa Sbožnoszi pschischli. Pschetož my dyrbimy tola tež wšwojim Szaju njeschto wot teho shonicz, shtu to rjeka we Szjemnoszi a Szjenu teje Ssmerczje bedzicz, knajmenšchemu we tej pošlenej Schtundži. Tedom dyrbi kojždy Kscheszijan na to pschindž, so won Njeh a Ssmercz prawje šaczuje. A tak neje tudy žana hinajka Pomoz ani Nada, hacz so bychmy na Janowj Porst kedžbowali, a na to Zehnjatko ladali, kotrež teho Swjeta Njehi neše, nas troschtuje, a praji pola Jana na 8, 51. Shtuž domne wjeri, ton nebudže Ssmerczje woladacz wjecznje, a hacz won runje wumrje, da dyrbi won tola sašo wožiwicz.

Wot tajkich wulfcch Wjezow, wot Njeha a wjeczneje Ssmerczje Wutnpenja, wot Prawdoszje a wjeczneho Ziwjenja pschindže tajke Wešelje, skotrymž my na teho swjateho Jana Dnju czinicz mjecz, a so Bohu sa to dzakowacz dyrbimy, so won nam tajkeho Propheetu pošlat, jeho Porst pokasat a jeho Prjedowanje nam šlyšhecž dat je.

Szert a Damž mataj druhe Porsty, taj pokasujetaj na Pljehi, Skappy a czlowške Wustawki, ale to je helški Bohon. Pschetož dy by to pomhacz moło, da by to Janaj